

АТОМНИК України

№48 (1095) 9 грудня 2021 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

14 ГРУДНЯ — ДЕНЬ ВШАНУВАННЯ УЧАСНИКІВ ЛІКВІДАЦІЇ НАСЛІДКІВ АВАРІЇ НА ЧОРНОБИЛЬСЬКІЙ АЕС

ЗАПЕРЕЧИВШИ НЕБЕЗПЕКУ І СМЕРТЬ, БЕЗ ПРЕТЕНЗІЙ НА ПРЕМІЮ НОБЕЛЯ, ВИ ПРИБОРКАЛИ ЯДЕРНИЙ СМЕРЧ, РЯДОВІ ГЕРОЇ ЧОРНОБИЛЯ. І ХОЧ МОНСТР ЩЕ ЖИВИЙ ПОКИ, І ДИЧІЄ ПОКИ ПРИРОДА, ВАМ ЗАЛИШИТЬСЯ НАВІКИ ЦИРА ВДЯЧНІСТІ ВСЬОГО НАРОДУ!

В.Г. КІСІЛЬОВ,
ветеран ДНВП «Цирконій»,
м. Кам'янське
Дніпропетровської обл.

Микола БУГАЄНКО: «Зрослися думками, сплелися долею»

Наближається 14 грудня — День вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Цю дату затверджено Указом Президента 10 листопада 2006-го, й обрано її невідповідно — 35 років тому, у грудні 1986 року, силами понад 600 тисяч ліквідаторів за рекордно короткий термін, 206 днів, було побудовано першу захисну споруду над зруйнованим енергоблоком ЧАЕС — об'єкт «Укриття». У цей пам'ятний день ми згадуємо і шануємо героїв-ліквідаторів, хто віддав своє життя заради порятунку нащадків і хто у Чорнобильській зоні відчуження продовжує боротьбу з наслідками аварії на ЧАЕС. Микола Олексійович Бугаєнко, заступник начальника транспортного цеху ДСП ЦППРВ, член ЦК Атомпрофспілки (вже четверта каденція), розповідає про буремні 80-ті, сьогоднішні проблеми Чорнобильської зони відчуження, значення профспілки для працівників.

КОЛИ ВИБУХНУВ РЕАКТОР

Микола Олексійович Бугаєнко влаштувався на Чорнобильську АЕС водієм 1987 року — в управлінні автомобільного транспорту і механізації, в один з основних підрозділів виробничого об'єднання «Комбінат». А от саме — це могло би бути окремою історією. До аварії він працював у Тюмені на підприємстві «Тюмень Нафтогаз».

— Коли вибухнув реактор на ЧАЕС, чекав, що з Тюмені теж будуть відраджати до Чорнобиля на ліквідацію аварії, — згадує Микола Олексійович. — Тоді з усього

Союзу направляли спеціалістів для проведення робіт на аварійному блоці та навколо нього. Я просився у відрадження. Не відправляли. У Києві в мене залишилися дружина з двома синами. Постійно отримував від неї неспокойні листи, писала, що в Чорнобилі велике горе, люди звідусіль їдуть допомагати. Дітей з Києва вивезли до Мелітополя у піонерські табори. Тоді з багатьох шкіль вивозили, особливо з Оболонського району Києва. І я вирішив звільнитися. Була ще одна причина терміново їхати: батьки проживали біля Димера, треба було допомогти, насамперед заспо-

коїти психологічно, бо паніка була величезна.

У 1987 році Микола Олексійович повернувся в Україну й одразу влаштувався водієм на ЧАЕС, вони там були дуже потрібні. А щоб узяли, довелося схитрувати. — Сказав, що маю середню освіту і безпартійний. Але у ті часи, за Радянського Союзу, вся інформація ретельно перевірялася, і правда невдовзі розкрилася: що в мене вища юридична освіта — закінчив Київський державний університет, що член партії. Коли це все відкрилося, мені «пробачили» і призначили механіком. Потім — начальником

колоні, а далі просувався своїми професійними сходами: очолював службу експлуатації, забезпечував організаційні питання, дійшов до заступника директора усього транспортного комплексу. Назви змінювались, а завдання були ті самі. Коли об'єднали державні підприємства «Чорнобильський спецкомбінат» і ЦППРВ, залишився заступником начальника транспортного цеху ДСП ЦППРВ. Так у транспорті зони відчуження працюю вже майже 35 років. (Закінчення на 2-й стор.)

АТОМНІ НОВИНИ

ЗАЕС працює на 100% встановленої потужності!

Уперше за 37-річну історію підприємства Запорізька АЕС несе навантаження, що дорівнює 100% встановленої потужності — 6040 МВт.

«Це визначна, справді епохальна подія. Зараз без перебільшення можна сказати, що Запорізька АЕС видає історичний максимум електроенергії для потреб населення та промисловості України», — прокоментував подію т.в.о. генерального директора Запорізької АЕС Дмитро Вербицький.

Таке виробництво стало можливим завдяки реалізації «Енергоатомом» масштабного проекту на Запорізькій АЕС, що є вкрай важливим для всієї енергетики України. Компанія, як найбільший виробник електроенергії в державі, піклується і про стійкість та надійність функціонування об'єднаної енергосистеми.

Після розширення відкритого розподільного пристрою станції та введення в роботу четвертої повітряної лінії 750 кВ Запорізька АЕС — підстанція «Каховська» шість енергоблоків станції працюють без будь-яких мережевих обмежень, тепер виробляючи додатково понад 17 млн кВт/год. електроенергії щодня.

Каховська лінія значно поліпшила електропостачання південного регіону України, а в перспективі — матиме важливе значення при синхронізації Української енергосистеми з Європейською.

Запорізька АЕС працює надійно, безпечно, на 100%.

Перевірено стан ядерної безпеки

На Запорізькій АЕС завершила роботу комісія ДП НАЕК «Енергоатом» з перевірки стану ядерної безпеки. Це відомо за планою інспекції, яка проходить на атомних електростанціях раз на два роки.

«Особливість цьогорічної інспекції полягає в тому, що вона проходить згідно з оновленою типовою програмою, яка передбачає оцінку за показниками безпеки — як ВАО АЕС, так і Тулузкими. За оновленою програмою, окрім документальної перевірки, здійснюються обходи обладнання, робочих місць, інтерв'ю з персоналом, огляд контрольованої зони», — зазначив голова комісії директор департаменту відомчого нагляду Дирекції з нагляду за безпекою «Енергоатом» Олександр Богун.

ПЕРЕМОЖЦІ XII ТА XIII КОНКУРСІВ НАУКОВИХ ДОПОВІДЕЙ МОЛОДИХ ФАХІВЦІВ

ГЕНЕРАТОРИ НОВИХ ІДЕЙ

Фінали XII та XIII конкурсів наукових доповідей серед молодих працівників ДП НАЕК «Енергоатом» відбулися в Дирекції Компанії. Цього року проводили два конкурси — серед переможців у відокремлених підрозділах і Дирекції за 2020-й та 2021-й, адже через карантинні обмеження фінал минулорічного змагання був перенесений.

Конкурс наукових доповідей серед молодих працівників «Енергоатом» традиційно проводився в два етапи: під час першого молоді фахівці захищали свої напрацювання у відокремлених підрозділах Компанії, а вже у фінальному, другому етапі, визначили переможців. Учасники мали добре володіти матеріалом, викладеним у науковій доповіді, продемонструвати сучасні технічні засоби його презентації та захистити тему своєї доповіді.

Нині конкурсанти розділилися на два потоки: за виробничим напрямом — 12 наукових доповідей та за соціальним — 10 доповідей. Усі автори продемонстрували високу компетентність в обраних темах і прагнення розширити сферу своєї обізнаності про атомну енергетику, її виробничі та соціальні аспекти. Конкурсна комісія відзначила високий теоретичний і практичний рівень представлених робіт.

Переможці XII конкурсу (2020 року)

За виробничим напрямом:

I місце — інженер-технолог 3-ї категорії ІЦ ВОЯТ ВП АРС Руслан Полегенько з науковою доповіддю «Підвищення ефективності обстеження ядерного палива шляхом розширення функціональних можливостей СИРП»;

II місце — начальник дільниці ЦРТМУ ЕРП ВП РАЕС Дмитро Боюка з науковою доповіддю «Система заморозування технологічних трубопроводів «SubZero» та інженер-радіофізик 2-ї категорії ВЯБ ВП ХАЕС Сергій Поліщук з науковою доповіддю «Концепція реалізації автоматизованого альбому нейтронно-фізичних характеристик»;

III місце — оператор реакторного відділення експлуатаційного підрозділу ВП ЗАЕС Євген Мовчан з науковою доповіддю «Модернізація оперативного методу системи контролю герметичності оболонки ТВЕЛ в режимі первантаження».

За соціально-профспілковим напрямом:

I місце — інструктор з підготовки інструкторського персоналу НТЦ ВП РАЕС Іван Чепурко з науковою доповіддю «Підвищення рівня профільних знань абітурієнтів як складова системи профорієнтації»;

II місце — інженер засобів радіо і телебачення цеху засобів диспетчерського й технологічного управління ВП ЗАЕС Анна Скоропельова з науковою доповіддю «Амбасадори атомної енергетики: визначення, завдання, вплив»;

III місце — директор інформаційного супроводу — начальник відділу аналізу інформації ДП НАЕК «Енергоатом» Данило Лавренюк з науковою доповіддю «Корпоративний центр онлайн-навчання як ефективний інструмент розвитку персоналу».

Переможці XIII конкурсу (2021 року)

За виробничим напрямом:

I місце — інженер з обліку та зберігання ядерних матеріалів АЕС ВЯБ, ЛЯП, ВП ЮУАЕС Віталій Щербатий з науковою доповіддю «Удосконалення процесу підготовки до відправки відпрацьованого ядерного палива з енергоблоку ВП ЮУАЕС відповідно до умов технології «HOLTEC International»;

II місце — представник виробничо-технічної служби ВП ЗАЕС, інженер Андрій Єрмак з науковою доповіддю «Інформаційно-аналіти-

на програма дослідної експлуатації блоків ВП ЗАЕС. Її роль у сучасних умовах»;

III місце — інструктор центру підготовки ремонтного персоналу НТЦ ВП ЗАЕС Вікторія Гаврильченко з науковою доповіддю «Центр технічної підготовки ДП НАЕК «Енергоатом»;

За соціально-профспілковим напрямом:
I місце — технік 2-ї категорії загальноцехового персоналу транспортного цеху ВП ХАЕС Ольга Шатковська з науковою доповіддю «Недопущення професійного вигорання працівників — запорука успіху Компанії»;

II місце — начальник відділу роботи з громадськістю департаменту з комунікацій ДП НАЕК «Енергоатом» Рената Ярьська з науковою доповіддю «Побудова внутрішньої та зовнішньої комунікації ДП НАЕК «Енергоатом»;

III місце — економіст управління виробничо-технологічної комплектації ВП ЗАЕС Павло Кулібов з науковою доповіддю «Страшування життя працівників Компанії ДП НАЕК «Енергоатом».

Для довідки: Конкурс наукових доповідей молодих працівників «Енергоатом» у 2009 році спільно започаткували адміністрація та профспілковий комітет Компанії. Це наукове змагання має на меті стимулювати ініціативи, розкривати науково-технічний потенціал, підвищувати загальний рівень знань і обмін досвідом, сприяти генеруванню нових ідей серед молодих працівників «Енергоатом», зокрема й стосовно шляхів оптимізації виробничого процесу.

Ефективність такої роботи з молодими фахівцями підтверджується тим фактом, що всі учасники мають змогу продемонструвати свої знання, надати пропозиції, отримати кар'єрне зростання. А стабільний інтерес до цього конкурсу переконливо свідчить про його цікавість і затребуваність.

Участь у конкурсі, відповідно до Колективного договору НАЕК «Енергоатом», беруть молоді працівники віком до 35 років включно. Всі переможці і призерів нагороджують грошовими преміями.

МІЖНАРОДНЕ ПРОФСПІЛКОВЕ ЖИТТЯ

Воркшоп, організований ГС «IndustriALL»

4 грудня 2021 року у місті Телаві, Республіка Грузія, відбувся воркшоп «Справедливий перехід як відповідь профспілок на кліматичні зміни та майбутні реформи в глобальному енергетичному балансі», організований ГС «IndustriALL».

У цьому воркшопі на запрошення грузинської сторони взяли участь заступник Голови Атомпрофспілки Павло Прудніков, Голова Укрелектропрофспілки Олександр Давиденко та консультантка з міжнародної роботи ЦК Укрелектропрофспілки, заступниця Голови Молодіжної ради з міжнародної роботи Анастасія Пруднікова. Під час воркшопу вони поділилися станом процесу справедливого переходу в Україні та роллю українських профспілок у ньому. Крім української делегації, у цьому міжнародному заході взяли участь 24 учасники з трьох профспілок Грузії: працівників енергетики, металургійної, вугільної та хімічної промисловості, а також нафтової та газової. Про ситуацію в енергетичній, вугільній та нафтогазовій промисловостях розповідали голови цих профспілок: Аміран Зенаїшвілі, Тамаз Долаберідзе та Гоча Квітатіані.

Воркшоп проводив Вадим Борисов, регіональний секретар ГС «IndustriALL». До семінару також долучилися Кемаль Озкан, заступник Генерального секретаря ГС «IndustriALL» та Майкл Волтерс, Секретар стратегічного відділу Європейської та

Міжнародної профспілки. Члени грузинських профспілок під час обговорення у малих робочих групах на основі виступів запрошених гостей змогли дійти висновків щодо питань, як кліматичні зміни й перехід на «зелену» енергетику вплинуть на промисловість Грузії та як захистити працівників під час справедливого переходу. Також представники української сторони зустрілися з директором Інгурської ГЕС Джонні Чанія.

Наступний семінар для членських організацій енергосектору ГС «IndustriALL» в Україні заплановано провести в Грузії на початку 2022 року.

Анастасія ПРУДНІКОВА

Генеральному секретареві Європейської конфедерації профспілок пану Луці Вісентіні
Брюссель, 01.12.2021

Шановний пане Генеральний секретар!

Дякуємо Вам за Ваші листи від 22 вересня 2021 року, надіслані нам обом, а також виконавчому заступнику Голови Валдісу Домбровскісу та Високому представникові Жозепу Боррелю, в яких Ви ділитесь своєю стурбованістю з приводу кількох проектів трудових законів, поданих до Верховної Ради України.

ЄС обізнаний та уважно стежить за ситуацією у сфері соціально-трудова відносин, включаючи проекти трудових законів, які згадуються у спільному листі ЄКП та МКП до української влади. Ми також знаємо про проблеми, виявлені експертами МОП, що фінансуються ЄС, та про занепокоєння, висловлене профспілками. Необхідність проведення трудових реформ у повній відповідності до зобов'язань щодо Угоди про асоціацію між Україною та ЄС та застосованими конвенціями МОП залишається наріжним каменем нашої взаємодії з Україною з цього питання.

Представництво ЄС в Україні підтримує регулярні контакти з українськими профспілками, також неодноразово вони зустрічалися з представниками міжнародних профспілкових організацій. Цю співпрацю ми цінуємо як важливий внесок у нашу роботу з Україною.

ЄС надає Україні пряму допомогу у сфері трудового права (щодо охорони праці, інспекції праці, трудових відносин, а також незадекларованої праці) з метою зближення українського законодавства із законодавством ЄС. Це робиться у рамках нашого спільного з МОП проекту «На шляху до безпечної, здорової та задекларованої праці в Україні», про який ідеться у спільному листі ЄКП та МКП українській владі.

Крім того, реформування трудового законодавства є ключовою темою обговорень на тематичних засіданнях Підкомітету Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, які відбуваються щороку. В цьому контексті ми звертаємо особливу увагу на відповідні положення Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, зокрема, що містяться у розділах 13 (Торгівля та сталий розвиток) і 21 (Співпраця у сфері зайнятості, соціальної політики та рівних можливостей), які прямо включають зобов'язання щодо дотримання основних міжнародних трудових стандартів, у тому числі щодо свободи об'єднання та права на ведення колективних переговорів. Останнє засідання Підкомітету з питань зайнятості, соціальної політики, рівних можливостей та громадської охорони здоров'я відбулося 7 жовтня 2021 року і стало приводом для обговорення наших побоювань щодо законопроектів, які готуються. У цілому ЄС обговорює трудові зобов'язання на кожному з цих засідань.

Зрештою, ми хотіли б запевнити Вас у тому, що ЄС пильно стежитиме за дотриманням Україною своїх зобов'язань і стандартів Європейського Союзу та МОП. Ми й надалі взаємодіятимемо з українською владою, щоб забезпечити дотримання зобов'язань щодо Угоди про асоціацію.

З повагою

Шарль Мішель,
від імені Європейської ради

Урсула фон дер Ляйєн,
від імені Європейської комісії

14 ГРУДНЯ — ДЕНЬ ВШАНУВАННЯ УЧАСНИКІВ ЛІКВІДАЦІЇ НАСЛІДКІВ АВАРІЇ НА ЧОРНОБИЛЬСЬКІЙ АЕС

Микола БУГАЄНКО: «Зрослися думками, сплелися долею»

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)
НЕ ЗА ДОВГИМ
КАРБОВАНЦЕМ

— Іноді можна почути сьогодні, що ліквідатори їхали за «довгим карбованцем», — каже Микола Олексійович. — Я гарні гроші отримував і на півночі. Але не міг там залишатися з огляду на те, що сталося на Батьківщині. На той час у людей були зовсім інші ідеїні установки. У нас було глибоке внутрішнє переконання, що ми рятували свою країну, усю Європу, увесь світ. Часом Миколу Олексійовича питають, чи не шкодує, що став ліквідатором, ризиковав власним здоров'ям і життям.

— Тепер, з висоти прожитих років, я впевнений, що ні. Вибір було зроблено правильно. Раніше замислювався, що моє призначення могло бути іншим. Але я стільки вже в цьому колективі: зрослися думками, сплелися долею. Мене завжди оточували надзвичайно хороші люди. І хороші колективи. Підтримували, і хвалили, і журили, якщо заслужував. Найголовніше у житті те, які люди тебе оточують. А мені пощастило — я зустрічаю у житті тільки порядних. І за всіма жалию, якщо передчасно йдуть. А відійшло їх у вічність дуже багато — понад два десятки лише з найближчого оточення. Особливо сумно, коли помирають молодші за тебе. Важко втрачати своїх товаришів, хочеться, щоб вони завжди були поряд. Бо ми в колективі були дуже близькими, зараз цього, на жаль, уже серед людей немає. А в ті «старі добрі», а насправді — важкі часи, практично кожен у колоні один про одного все знав. Усі дружини водіїв були в курсі, з ким їхній чоловік сьогодні працює. Увесь час треба було підтримувати зв'язок, бо могли на роботу викликати у будь-який момент...

З того колективу залишилося 57 учасників ліквідації аварії другої категорії — ліквідаторів 1986–1987 років. Хтось помер, хтось не проходить комісію за станом здоров'я. У нас ці комісії серйозні. Особливо для водіїв, які здійснюють перевезення РАВ.

У ПЕРШІ РОКИ ЛІКВІДАЦІЇ
АВАРІЇ РОБОЧИЙ ДЕНЬ
БУВ НЕПРОВОДНИЙ

— Отримували завдання, брали автомобілі й працювали стільки, скільки було необхідно. А коли я вже став начальником колони, сам просив хлопців, щоб виходили, бо

не було ким підмінити. Водії так втомлювалися, що засинали за кермом. Особливо ті, хто доставляв продукти і товари у межах десятикілометрової зони, тоді їм було визначено як «зона спеціального промислового використання навколо ЧАЕС». Але це не робилося примусово. Усі розуміли, на станції дуже чекають люди: працюють цілодобово, майже не лягають спати. Особливо жаліли так званих партизанів (переважно військовозобов'язані запасу, яких було мобілізовано військкоматами Києва та Київської області «для проходження воєнних зборів»). Серед них — бійці 731-го окремого батальйону спеціального захисту, його ще називали «батальйон приречених».

— Ред.) Ми всі дуже співчували їм, збирали продукти харчування по всій Київській області, де що можна — по колгоспах, радгоспах їздили наші машини, завантажувалися помідорами, всякою городиною. Але возили й зі всього Союзу. Збирали все необхідне: від металу до виробів індивідуального призначення. У 1987–1988 роках нас відряджали навіть у Челябінську область, у Ленінграді отримували замовлення. Коли добували саркофаг, потрібно було дуже багато матеріалів, днями й ночами возили бетон на атомну електростанцію. Усе для ліквідаторів аварії через наші кузови проходило. Тоді у нас в управлінні було чотири гаражі. Один легковий, ще один — механізмів і транспортних засобів спеціального призначення: крани, бульдозери, грейфери. Водії третього займалися безпосередньо перевезенням РАВ і працівників у зоні жорсткого контролю. Четвертий знаходився за межами Чорнобиля. Зараз усі вони об'єднані в один гараж, в якому залишилося 164 технічні засоби: автомобілі й спецтехніка, яка, у тому числі, перевозить і вантажить РАВ. Сьогодні у нас понад 200 працівників.

А тоді було понад тисячу, бо й обсяг робіт був значно більшим: перевезення, вивезення, захоронення радіоактивних уламків до пунктів захоронення радіоактивних відходів — спочатку ПЗРВ «Підлісний», потім відкрилася «Буряківка». Ми й нині також займаємося перевезенням і забезпеченням механізмів для прийняття радіоактивних відходів уже на майданчик Комплексу виробництва «Вектор», нового підприємства з переробки радіоактивних відходів та довгострокового

терміну зберігання. Зараз почали надходити туди РАВ з інших атомних станцій. Увесь час від початку ліквідації аварії працювали на забезпечення працівників як механізмами, так і автомобілями, перевозимо людей на об'єкти. На об'єктах нашими механізмами забезпечуємо їм вантажопідйомні роботи. Утримання доріг у зоні відчуження в належному стані — це також наш обов'язок, й усе інше, що пов'язано з транспортними послугами.

У ПРАЦІВНИКІВ ЗАЛИШИВСЯ
ЄДИНИЙ ЗАХИСТ —
ПРОФСПІЛКА

1986 року вже до грудня було збудовано саркофаг, бо тоді вся країна піднялася на подолання наслідків аварії. Сьогодні ставлення до ліквідаторів і робіт з ліквідації аварії змінилося, складається враження, наче такої необхідності у чорнобильській зоні відчуження вже немає. Але ж проблем накопичується дедалі більше, — зазначає Микола Олексійович.

— Змінилося ставлення десь через двадцять років після аварії. Наші правителі почали відвертатися від чорнобильських проблем, вважали, що Чорнобильська аварія — це вже у минулому. Але радіація про себе періодично нагадує, наприклад, під час пожеж, коли від нагрітого повітря підіймається радіаційний попіл, або під час повені, коли цей бруд змивається в річки. Проблем у зоні додає нестабільність кадрової політики і хронічне недофінансування.

— Сьогодні до нас у зону відчуження керівники заходять як «на вахту» — змінюються один за од-

ним. А з цим пов'язана проблема недофінансування робіт підприємств зони. Перші півроку ми ще більш-менш працюємо, а потім доводиться «вибивати» гроші на виконання програм колективам, які трудяться сумлінно й відповідально. Володимир Іванович Холоша, колишній голова Державного агентства України з управління зоною відчуження, один з небагатьох, хто переймався долею підприємств зони, і на міждержавному рівні також. Найперше — вирішував питання матеріального і фінансового забезпечення працівників. А потім прийшли популісти, керівники, які не розуміються на проблемах. З часом, унаслідок такої політики держави, змінилися навіть цілі державних бюджетних програм: з «ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи» на «створення умов для використання їх туристичного потенціалу...»

Від державних підприємств сьогодні вимагають заробляти додаткові кошти на здійснення своєї виробничо-господарської діяльності, на оплату праці та інші соціальні потреби. Немає коштів — оптимізуйте чисельність працівників. Як наслідок, здійснюються непередумані реорганізації, скорочення робочих місць. Таким чином руйнується виробничий потенціал підприємств зони відчуження, звільняються висококваліфіковані працівники, знижується матеріальне забезпечення. У нас застаріла техніка, вона трохи поновлюється, але це не ті потреби, які необхідні для нормальної роботи, поновлення транспорту за законом має відбуватися на п'ять відсотків щороку.

За відсутності ефективного керівництва вирішення проблем лягло чи не на єдині плечі — Чорнобильської об'єднаної організації профспілки на чолі з Представником Атомпрофспілки Миколою Тетеріном. Люди довіряють Миколі Васильовичу, і я його поважаю, ми працювали з ним, коли він був ще директором підприємства. Сьогодні працівникові немає на що розраховувати: ні на суди, ні на прокуратуру, ні на іншу владну структуру. Залишився єдиний захист — це наша профспілка, яка обстоює інтереси трудящих і заставляє адміністрацію рахуватися з цими інтересами. Люди розраховують на нас! Наша первинна організація є найбільшою у зоні відчуження після ППО ДСП ЧАЕС. Чергова «реорганізація» підприємств зони відчуження призвела до зменшення загальної чисельності членів профспілки. До цього доклалися й нові керівники, які не розуміють ролі профспілки у вирішенні питань підприємств зони відчуження та їхніх працівників, що персонал — це основний потенціал у виконанні робіт і потребує особливої уваги.

Але ситуація потроху вирівнюється, дедалі більше людей нам довіряють, повертаються до наших лав, бо розуміють, що для розв'язання проблем потрібна профспілка. Хочу побажати усім працівникам, ліквідаторам аварії і тим, хто заступив до роботи у зоні в останні роки, міцного здоров'я, миру, благополуччя, впевненості у завтрашньому дні!

Лілія СОКОЛОВА

У ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФСПІЛОК УКРАЇНИ

**СПО профспілок:
захистимо права
працівників!**

СПО об'єднань профспілок рішуче стало на захист трудових гарантій найманих працівників та запропонувало спосіб захисту членів профспілки від необґрунтованого звільнення за ініціативи роботодавця.

Обговоренню цього важливого питання було присвячене засідання профспілкового СПО, що відбулося 2 грудня у Києві в Будинку спілок. Йшлося про запобігання антитрудовим законодавчим ініціативам влади, зокрема, щодо скасування норми про звільнення з роботи члена профспілки виключно за узгодженням з первинною профорганізацією, як це передбачено чинним законодавством.

Зазначалося, що профспілки моніторять і періодично осучаснюють перелік законодавчих актів, які умовно можна назвати «токсичними» через те, що вони йдуть у розріз з вітчизняним трудовим законодавством, або порушують Конвенції МОП, ратифіковані Україною, чи містять норми, які заходять за «червоні лінії», що неприпустимо для гарантування законних прав найманих працівників.

Члени СПО вирішили, що потрібно знайти такі механізми, які можна запропонувати як альтернативу тому, що пропонується депутатами. Сьогодні потрібен компроміс. Якщо цього не буде, профспілки готові проводити акції протесту, — йшлося під час дискусії.

Наразі, як зазначалося на засіданні, на особливому моніторингу СПО об'єднань профспілок перебувають такі законопроекти: №5161 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання деяких нестандартних форм зайнятості» (прийнято за основу 21.09.2021 року), №5266 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення захисту прав працівників» (прийнято за основу 21.09.2021 року), №5388 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дерегуляції трудових відносин» (прийнято за основу 21.09.2021 року) тощо.

Створено і працюють робочі групи з доопрацювання зазначених законопроектів, які діють при Комітеті соціалістики у Верховній Раді.

У результаті шляхом рейтингового голосування більшість учасників засідання підтримали пропозицію, розроблену робочою групою про те, що розірвання трудового договору з працівником, членом профспілки, з певних підстав (крім випадку ліквідації підприємства), може бути здійснено за результатами проведених узгоджувальних процедур з виборним органом (профспілковим представником) первинної профспілкової організації, членом якої є працівник, та у порядку, визначеному колективним договором.

На переконання членів СПО профспілок, така норма у новій редакції закону про колективні договори та угоди окрім усього іншого дає відповідь на запитання, чому є сенс бути членом профспілки, якщо профспілка уклала колективний договір. Тому, якщо ти не є членом профспілки і профспілка не уклала колективний договір, ти не можеш розраховувати на поширення на тебе захисту профспілки у разі необґрунтованого звільнення роботодавцем.

Члени СПО делегували повноваження робочій групі продовжувати свою роботу та просувати профспілкову позицію щодо захисту права працівника на працю.

Іншим питанням, яке також виникло через зміни у законодавстві, було розглянуто інформацію щодо представництва профспілок, як представників застрахованих осіб, у правліннях фондів соціального страхування.

**Академія праці:
перезавантаження діяльності**

Президія Федерації профспілок України на своєму засіданні розглянула питання діяльності Академії праці, соціальних відносин і туризму (АПСВТ) ФПУ в контексті посилення її ролі як закладу вищої освіти у процесі модернізації профспілкового руху. У роботі у режимі онлайн взяли участь і члени Президії ФПУ від Атомпрофспілки.

Обговорено зміни, які потрібно здійснити для перетворення АПСВТ у навчальний, науковий і дослідницький центр розвитку профспілкового руху. Під час дискусії члени Президії акцентували увагу на необхідності зміцнення Академії як центру профспілкової освіти в Україні, випускники якої мають бути носіями профспілкової ідеології. Однією з базових навчальних тем було запропоновано зробити вивчення ринку праці.

Академію праці було засновано 1993 року Федерацією профспілок України як вищий навчальний заклад на матеріально-технічній базі Українського навчально-методичного центру відповідно до постанови Конгресу ФПУ «Про систему профспілкового навчання, підготовки і перепідготовки профспілкових кадрів, розвитку профспілкової науки».

Місія Академії — створення умов для загальнодоступної, безперервної та якісної освіти молоді, профспілкових кадрів та активістів, забезпечення підприємств і установ та організацій країни кваліфікованими фахівцями соціально-трудової сфери.

Одним із пріоритетних напрямів роботи з реалізації Стратегії діяльності ФПУ на 2021–2026 роки «Час дій та якісних змін», прийнятою 8-м з'їздом ФПУ 25 травня ц.р., визначено посилення ролі АПСВТ як навчального, науково-методичного і дослідницького центру в системі розвитку профспілкового руху. Окрім підготовки бакалаврів та магістрів передбачається посилення роботи Академії з підготовки профспілкових кадрів, проведення науково-дослідної, експертно-аналітичної роботи для забезпечення трудових та соціально-економічних прав громадян та профспілок при формуванні національного законодавства і на ринку праці.

На засіданні виступила перший проректор Академії Ганна Добровольська, яка звернула увагу на необхідність відновлення діяльності Академії профспілкового лідерства та Центру профспілкової освіти.

Президія також розглянула низку питань фінансово-господарської діяльності АПСВТ.

Олексій КОРЕЦЬКИЙ

20-РІЧЧЯ ОРГАНІЗАЦІЇ МОЛОДІ АТОМПРОФСПІЛКИ

Ставка на молодь

(Закінчення.
Початок у №22)

2021 року, нарешті, відбувся перший енергоквест від організації молоді ВП ЮУАЕС, який був запланований ще на листопад 2020 року, але COVID-19 вніс свої корективи. Навесні завершився жорсткий карантин. У цьому довгоочікуваному заході взяли участь 23 гравці, об'єднані у шість команд. Спеціально створені маршрути для пішої прогулянки містом дозволили командам не тільки провести дозвілля оригінальним способом, а й забезпечили можливість відкрити для себе новий Южноукраїнськ та перевірити і збагатити свої знання про атомну енергетику. Всім учасникам змагань вручили пам'ятні подарунки, а командам, які посіли призові місця, — подарункові сертифікати для активного та цікавого дозвілля всієї команди. Участь у підготовці та проведенні заходу брали активісти організації молоді ВП ЮУАЕС.

Організація молоді ППО Запорізької АЕС уперше організувала та провела толоку на воді, такий собі «Акуасуботник». До заходу долучилася більшість членів організації. За пів дня було зібрано велику купу всього не потрібного. Такий суботник стане щорічною корисною традицією не лише для учасників організації молоді ЗАЕС, а й для мешканців Енергодара.

У Южноукраїнську відбувся XVI турнір організації молоді ВП ЮУАЕС з пейнтболу. У змаганнях взяли участь 33 працівники підприємства, які об'єдналися в 11 команд.

У травні 2021 року вперше на території Спортивного комплексу ХАЕС відбувся відкритий Кубок Нетішина з армспорту. У змаганнях взяло участь понад 60 професіоналів та аматорів з чотирнадцяти населених пунктів України. Основні організатори заходу — армспортова Нетішина, ГО «Успішна молодь Нетішина», Рада молоді ППО ХАЕС.

Змагання вирізнялися не лише масовістю учасників і глядачів. У відкритому Кубку міста енергетики взяла участь значна частина членів збірної України з рукоборства, титуловані спортсмени. Кубок Нетішина з армспорту став справжнім святом для шанувальників спорту, здорового способу життя, сили і витривалості.

Уже стало доброю традицією організації молоді ХАЕС напередодні Дня захисту дітей відвідувати Ізяславський навчально-реабілітаційний центр для дітей з порушеннями опорно-рухової системи. У закладі перебуває 127 дітей. Тут тісно переплітається навчальна програма з реабілітаційною, яка на дуже високому рівні.

«Ми з тобою однієї крові — ти і я!» Саме під такою назвою організації молоді Запорізької АЕС впроваджує соціальний проект, мета якого — вшанувати почесних донорів та заохотити інших людей до благородної справи порятунку життя. Донор здобуває звання почесного, коли кількість зданої ним крові перевищить 40 максимально допустимих доз, а це сьогодні 450 мл (за 1 раз).

Соціальний проект «Ми з тобою однієї крові — ти і я!» спрямований на те, щоб привертати увагу до донорства. Зокрема, вшанувати почесних донорів, які працюють на ЗАЕС, нагородити їх та провести інформаційну кампанію задля заохочення до здачі крові, головним чином молоді. Проект був визнаний одним із кращих на конкурсі Атомпрофспілки і виграв

грант. Так з'явилася можливість втілити його у життя.

Цього разу захід охопив 21 почесного донора з тих, які працюють у різних підрозділах ЗАЕС.

У червні 2021 року стартовав VII фотоконкурс Організації молоді Атомпрофспілки України.

Визначення переможців фотоконкурсу відбулося у п'яти тематичних розділах: «Енергія успіху» (популяризація пропаганди атомної енергетики та промисловості), «Моє фото змінить світ» (знімок у стилі соціальної реклами, із закликом, наприклад, до захисту довкілля, збереження історичних пам'яток, допомога людям з особливими потребами тощо), «Знайомтесь, моє місто!» (цікаві та незвичні знімки навіть власного будинку), «Сім'я — найголовніше у світі!» (сімейний побут, цікаві кадри з дитя

логіка, і взаєморозуміння, і креативність).

На початку липня в Енергодарі за ініціативи організації молоді Запорізької станції уперше відбулася масштабна спортивна подія — Mountain bike веломарафон «100 EnVelo». Організатори його проведення — адміністрація та профспілковий комітет ВП ЗАЕС, а також міська влада Енергодара.

172 учасники із 32 міст 11 областей України змагалися за звання найспритнішого, найшвидшого й найвитривалішого велобайкера. Ці змагання стали непересічною, яскравою подією у спортивному житті Запорізької АЕС та Енергодара. Першість в абсолютному заліку серед чоловіків здобув працівник служби контролю металу Запорізької АЕС Олексій Кожадей.

ми, домашніми тваринами, фото з відпочинку), «25 років Енергоатому!» (відображення успіху, технологічності, прогресивності та соціально-економічного внеску Компанії).

12 червня 2021 року відбувся другий етап Кубку «РАЕС CUP» ювілейний веломарафон «100 WELOWATT». який цього року зібрав майже 300 спортсменів та велолюбівців різного віку із різних областей України, а також сонячної Італії. Уп'яте адміністрація Рівненської АЕС, первинна профспілково-ва організація та організація молоді ППО підприємства за підтримки профспілкового комітету НАЕК «Енергоатом» стали організаторами такого масштабного велоевенту.

24 червня 2021 року відбулась Європейська регіональна молодіжна онлайн-конференція IndustriALL. Її метою було обговорення проблем, пов'язаних з інтеграцією молоді у світ праці та профспілковий рух. Конференція проходила у форматі діалогу, завдяки якому представники регіонів ділилися досвідом роботи своїх профспілок. У зібранні взяли участь 80 представників з 19 різних країн. Атомпрофспілку представляли Голова Організації молоді Атомпрофспілки Павло Олещук та делегована організацією молоді ВП ЗАЕС до складу Центральної Ради ОМА Христина Левченко. У рамках конференції було розглянуто План дій IndustriALL щодо роботи з молоддю, обговорено її пріоритети.

Наприкінці червня 2021 року активісти Ради організації молоді ППО ВП ХАЕС разом з партнерами організували та провели велоквест.

Спортивний захід надав можливість цікаво, енергійно та весело провести час в оточенні позитивних людей. Велоквест з друзями, колегами, знайомими дає змогу прокачати не тільки м'язи тіла, а й мізки. У ньому окрім фізичної підготовки потрібні ще й

хакатону. У рамках заходу також відбулося засідання Центральної ради Організації молоді Атомпрофспілки під головуванням її лідера — Павла Олещука. Окрім вирішення поточних питань та обговорення майбутніх заходів, присутні долучилися до флешмобу на підтримку колег «Ні знищенню ДП «СхідГЗК!»»

З 19 по 23 серпня 2021 року у м. Славутич, що на Київщині, відбулася XVIII Спартакіада Організації молоді Атомпрофспілки. У спортивних змаганнях взяли участь команди молодих спортсменів з ЮУОП, ЗАЕС, ХАЕС, РАЕС, ЧАЕС, АРС та НАЕК (Дирекція).

Цьогоріч змагання проводилися з бадмінтону, паркового волейболу, міні-футболу, плавання та дватлону. Першою серед команд спортсменів у загальнокомандному заліку стала збірна ЗАЕС. Крім спортивних змагань, у рамках Спартакіади відбувся фотоконкурс «Славутич, я запам'ятаю тебе таким». Ак-

тивна участь спортсменів у насиченій програмі свідчить про те, що Спартакіада — це молодіжний захід, де присутній не лише спорт. Це ще й загальний всебічний розвиток молоді!

На Форумі Атомпрофспілки України, який відбувся з 23 по 27 вересня 2021 року у смт Затока Одеської області на базі «Ruta Family Club Hotel», йшлося про теми, які безпосередньо зачіпають інтереси молоді, наприклад, про гендерну політику підприємств атомної галузі.

У панельній дискусії говорили начальник відділу роботи з громадськістю ДП НАЕК «Енергоатом» Рената Ярьська, голова організації молоді ППО ВП «Запорізька АЕС» Сергій Мошник та членкиня гендерної комісії ЦК Олена Прокопенко. «Про місце молодого працівника на підприємстві атомної енергетики та промисловості» йшлося у виступах Тетяни Соловської та Христини Левченко з організації молоді ППО ВП ЗАЕС, своїм баченням проблеми під час цієї панельної дискусії поділилися заступники генерального директора з персоналу Вячеслав Губа (ВП ЮУАЕС) та Богдан Шмигельський (ВП ХАЕС). З цікавими презентаціями, емоційною і змістовною була й панельна дискусія про напрямки роботи Організації молоді Атомпрофспілки. Лідери молоді первинних профспілкових організацій усіх майданчиків АЕС та Дирекції ДП НАЕК «Енергоатом» Михайло Костюченко (ЮУАЕС), Сергій Мошник (ЗАЕС), Гінтарія Падун (ЧАЕС), Григорій Панасюк (ХАЕС), Євгеній Бураков (РАЕС) та Ганна Заєць (Дирекція) цікаво розповіли про імідажеві заходи у своїх колективах, про фізкультурно-спортивну, шефську, інформаційну роботу тощо. «Ми — молодіжна профспілкова сім'я, ми робимо одне одного кращими, тому досягаємо того, що плануємо», — такий лейтмотив усіх виступів.

13 липня 2021 року відбувся Глобальний молодіжний форум IndustriALL. Основна мета заходу: дати можливість молодим лідерам обмінятися висновками регіональних конференцій, визначити спільні виклики і позиції молодіжного руху у профспілках. У Форумі взяв участь 181 учасник з різних країн.

22 липня 2021 року відбулось засідання Центральної ради Організації молоді Атомпрофспілки, одним із питань якого було висвітлення складної ситуації на ДП «СхідГЗК». Молодь Східної об'єднаної організації профспілки звернулася до колег атомників, аби привертати увагу до проблем трудового колективного комбінату.

22-24 липня 2021 року Чернівці приймав черговий захід освітнього проекту для профспілкової молоді «Колегіум Атомпрофспілки», який цього разу пройшов під гаслом «Молодь — теперішнє атомної галузі».

Родзинкою Колегіуму стала участь у ньому представників молодіжного активу іншої дружньої організації — Укрелектропрофспілки, на чолі із заступником голови галузевої профспілки Володимиром Никитюком. Навчання складалося з декількох сесій і відбувалося з елементами

(Фото з архіву «Атомника України»)

БЛАГОДІЙНІСТЬ АТОМНИКІВ

Підтримка вихованців реабілітаційного центру Вараша

3 грудня, коли світова спільнота відзначала Міжнародний день людей з інвалідністю, рівненські атомники відвідали своїх друзів — вихованців Вараського міського центру комплексної реабілітації для осіб з інвалідністю імені З.А. Матвієнко.

У цей день постійні партнери та спонсори закладу організували солодкий стіл, а творчі працівники Палацу культури РАЕС розважали усіх присутніх. Дружня підтримка була й від громадської організації УкрЯТ у Рівненській області.

Співпраця колективу Рівненської АЕС з Центром триває постійно. Задля соціальної адаптації вихованці закладу активно беруть участь як волонтери у численних спортивно-масових заходах рівненських атомників, тим самим спільно підтримуючи й пропонує здоровий спосіб життя. Колектив РАЕС організовує різнопланові акції для матеріально-технічного забезпечення закладу та його вихованців.

Для міста-супутника АЕС Вараша Центр реабілітації є унікальним. Адже під дахом сучасної, побудованої за європейськими стандартами споруди з потужним реабілітаційним обладнанням об'єдналася висококваліфікована команда медичних, педагогічних фахівців, працівників обслугову-

вання, які діють як один злагоджений механізм для найбільш незахищеної частини суспільства — людей з інвалідністю.

Серед вихованців закладу багато талановитих особистостей, які попри різні діагнози розвивають свої таланти і стають успішними. Катерина Крук своєю мелодійною піснею неодноразово вітала учасників спортивних івентів Рівненської АЕС. Нині дівчина готується підтримати учасників благодійного забігу до Дня Святого Миколая, який готує організація молоді ППО РАЕС за підтримки адміністрації електростанції та профспілкового комітету.

«Адміністрація, профспілковий комітет та весь колектив Рівненської АЕС стали надійними партнерами у нашій роботі. Гарна результативність — це спільне досягнення. Позитивні емоції, які отримують вихованці під час заходів, що проводить РАЕС, мають цінний потенціал. Соціальна адаптація людей з особливими потребами є одним із важливих напрямів само-

реалізації та становлення особистості в соціумі. А для колективу Центру — це стимул для подальшого розвитку, адже коли відчуваєш таку підтримку — розправляються крила і хочеться рухатися лише вперед. Щирі слова подяки за небайдужість та тісну співпрацю всім нашим друзям», — наголосила директор Центру Наталія Федінчик.

Офіційний веб-сайт РАЕС

АТОМНИЙ СПОРТ

Вагомий результат за підтримки профспілки

Як уже повідомляв «Атомник України», наприкінці листопада у Броварах Київської обл. відбулися міжнародні змагання з плавання «Київ Ореп», у яких взяли участь 16 спортсменів команди «Енергоатома».

Серед 58 спортивних клубів атомники вибороли друге загальнокомандне місце! Вкотре однією з кращих спортсменок на цих змаганнях стала Галина Майданюк з Рівненської АЕС.

В особистих залішках у команді від представників РАЕС та ХАЕС 13 перших, 9 других та 5 третіх місць. В абсолютному заліку — по три перших та других місць та чотири третіх.

Спортсмени висловлюють щирі подяки за допомогу та підтримку первинній профспілковій організації ДП НАЕК «Енергоатом» і особисто її голові Олексію Личу. А також керівництву та профспілковим лідерам відокремлених підрозділів АЕС.

Олександр САВЧУК, старший тренер-викладач секції плавання КДЮСШ УСО ВП РАЕС, капітан команди з плавання «Енергоатома»

ЧОРНОБІЛЬСЬКІ САМОСЕЛИ

Рідна земля дає наснагу жити!

Ганні Загороднюк — 89, вона мешкає у зоні відчуження, у відселеному після аварії на ЧАЕС селі Куповатому.

Ми нещодавно побували у неї в гостях, привезли гостинців, познайомилися, поспілкувались. І хоча погода була сіра й холодна, зустріч пройшла в теплій та радісній атмосфері.

Таких, як пані Ганна, називають самоселами. У селі, крім неї, ще є мешканці, а от у своєму будинку пані Загороднюк живе сама. До аварії вона проживала в Куповатому з чоловіком, батьками й сестрою. У 1986 році це село потрапило до переліку обов'язкових до відселення і пані Ганна була евакуйована разом з родиною в село Копилів Макаріївського району, що на Київщині.

Згодом сім'я отримала простору квартиру на другому поверсі в селі Грузькому, в тому ж районі, але

оскільки сестра пані Ганни мала інвалідність, родині було не дуже зручно на новому місці. Перезимували, а в березні 1987-го повернулися на рідну землю, в село Куповате. Відтоді пані Ганна тут і живе разом з іншими самоселами.

До речі, можливо, її обличчя видалося вам знайомим? Ви могли бачити пані Загороднюк у головній ролі у фільмі «Чорнобильські бабусі». Якщо ще не бачили цей фільм, радимо переглянути!

Пані Ганна розповідає, що їй дуже допомагають волонтери. Вона завжди гостинна і дуже радіє, коли до неї хтось навідується.

Ми вперше здійснили такий візит і маємо надію, що не востаннє!

Світлана КОЛИНЬКО, Гінтарія ПАДУН

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Поштова адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Людмила ГАП'ЮК
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 5000